Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2376/2025
10.06.2026. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мастиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Петар Маглић и Немања Тешовић, адвокати из ..., против туженог ЈГСП „Нови Сад“ са седиштем у Новом Саду, чији је пуномоћник Снежана Кнежевић Бојовић, адвокат из ..., ради поништаја решења и утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 105/25 од 20.02.2025. године, у седници одржаној 10.06.2026. године, донео је

П Р Е С У Д У

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж1 105/25 од 20.02.2025. године и пресуда Основног суда у Новом Саду П1 445/2024 од 22.10.2024. године, у усвајајућем делу, тако што се **ОДБИЈА** као неоснован тужбени захтев да се поништи као незаконито решење туженог о престанку радног односа број ... од 26.04.2024. године и да се обавеже тужени да тужиоца врати на рад и да му призна сва права на раду по основу рада, да се утврди да је тужиоцу радни однос са одређеног времена прерастао у радни однос на неодређено време почев од 29.01.2024. године, те да се тужени обавеже да тужиоцу то призна или ће у супротном пресуда из овог поступка служити као правни основ за заснивање односа, као и да му накнади трошкове парничног поступка.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженом, на име накнаде трошкова целокупног поступка исплати 49.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема отправка ове пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 445/2024 од 22.10.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке, поништено је као незаконито решење туженог о престанку радног односа број ... од 26.04.2024. године, па је обавезан тужени да тужиоца врати на рад и призна му сва права на раду по основу рада. Ставом трећим изреке, одбијен је део примарног тужбеног захтева да се утврди да је тужиоцу радни однос са одређеног времена прераста у радни однос на неодређено време почев од 17.02.2022. године, па надаље, а да се тужени обавеже да тужиоцу то призна или ће у супротном ова пресуда служити

као правни основ за заснивање радног односа. Ставом четвртим изреке, први евентуални тужбени захтев је делимично усвојен. Ставом петим изреке, утврђено је да је тужиоцу радни однос са одређеног времена прерастао у радни однос на неодређено време почев од 29.01.2024. године, те је тужени обавезан да тужиоцу то призна или ће у супротном пресуда из овог поступка служити као правни однос за заснивање односа. Ставом шестим изреке, одбијен је део тужбеног захтева да се утврди да је тужиоцу радни однос са одређеног прерастао у радни однос на неодређено време и то за период од 23.01.2024. године до 29.01.2024. године. Ставом седмим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 83.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 105/25 од 20.02.2025. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 445/2024 од 22.10.2024. године у усвајајућем делу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011….10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да је ревизија туженог основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Указивање туженог на битну повреду одредбе парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП не представља дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. истог закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог по основу више закључених уговора о раду на одређено време почев од 01.12.2021.године па до 30.11.2023. године, који су у том периоду закључивани због повећаног обима посла. Након тога, у периоду од 01.12.2023. године до 26.04.2024. године, тужилац је са туженим закључивао уговоре о раду на одређено време, али ради замене привремено одсутних запослених до њиховог повратка на рад. Тужилац је најпре радио на пословима ... у ..., а потом на пословима ... – ... и ... – ... . Решењем туженог о престанку радног односа тужиоцу је отказан уговор о раду од 09.04.2024. године, те је констатовано да тужиоцу престаје радни однос закључно са 26.04.2024. године, с обзиром да је уговор био закључен ради замене привремено одсутног другог запосленог, који се враћа на рад. У наведеном периоду послови ... код туженог су били систематизовани, при чему тужени није тражио сагласност од Комисије за давање сагласности за ново запослење и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава, односно за пријем возача у радни однос на неодређено време.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да су се стекли услови за преображај радног односа на одређено време у радни однос на неодређено време, на основу одредбе члана 37. и 175. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/2005...95/2018), јер је тужилац, по истеку уговорног

рока, наставио да ради најмање пет радних дана, односно дуже од 24 месеца на истим пословима који су код туженог систематизовани, а које је тужилац обављао у континуитету, дакле без прекида, те је поништио као незаконито решење туженог о престанку радног односа тужиоца.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су погрешно применили материјално право, а тужени основано на то указује у ревизији.

Одредбом члана 37. Закона о раду, прописано је да уговор о раду може да се закључи на одређено време за заснивање радног односа чије је трајање унапред одређено објективним разлозима који су оправдани роком или извршењем одређеног посла или наступањем одређеног догађаја, за време трајања тих потреба (став 1.). Послодавац може закључити један или више уговора о раду из става 1.овог члана, на основу којих се радни однос са запосленим заснива за период који са прекидима или без прекида не може бити дужи од 24 месеца (став 2.). Ако је уговор о раду на одређено време закључен супротно одредбама овог закона, или ако запослени остане да ради код послодавца најмање пет радних дана по истеку времена за који је уговор закључен, сматра се да је радни однос заснован на неодређено време (став 6.).

Закон о буџетском систему ("Службени гласник РС", бр. 54/2009 ... 92/2023) у одредби члана 27.к, прописује ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава. Ставом 1. те одредбе Закона, прописано је да у периоду од 01.01.2021. године до 31.12.2026. године, корисницима јавних средстава је дозвољено да без посебних дозвола и сагласности у текућој календарској години приме у радни однос на неодређено време и радни однос на одређено време у својству приправника до 70% укупног броја лица којима је престао радни однос на неодређено време по било ком основу у претходној календарској години (умањен за број новозапослених на неодређено време и одређено време у својству приправника у тој календарској години), док о пријему новозапослених на неодређено време и одређено време у својству приправника изнад тог процента одлучује тело Владе, на предлог надлежног органа, уз претходно прибављено мишљење Министарства.

Уредба о поступку за прибављање сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава ("Службени гласник РС", бр. 159/20 и 116/23), у одредби члана 1. предвиђа да се том Уредбом ближе уређује поступак за прибављање сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава и за лица утврђена чланом 27.к Закона о буџетском систему ("Службени гласник РС", бр. 54/09 ...149/20). На основу члана 2. Уредбе, сагласност из члана 1. ове Уредбе даје Комисија за давање сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава (у даљем тексту: Комисија), образована одлуком о образовању Комисије за давање сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава ("Службени гласник РС", бр. 113/13 ... 25/18), у саставу утврђеном том одлуком и посебним решењима. Састав Комисије објављује се на интернет странице Владе и ажурира се по потреби, у случају било какве измене (став 2.). На основу члана 3. став 1. Уредбе о поступку за прибављање сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава, молбу за ново запошљавање и за одобравање додатног радног ангажовања у смислу члана 27.к) став 1, 2, 4. и 6. Закона,

корисник јавних средстава подноси надлежном министарству, односно другом надлежном органу из члана 4. став 1. ове Уредбе.

У конкретном случају, тужилац је радио код туженог у периоду од 01.12.2021. године до 26.04.2024. године по основу више уговора о раду на одређено време најпре због повећаног обима посла а потом због замене привремено одсутног запосленог, при чему за време рада тужиоца код туженог, тужени није тражио сагласност од Комисије за давање сагласности за ново запослење и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава, односно за пријем возача у радни однос на неодређено време.

Закон о буџетском систему, којим је прописан посебан поступак за ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава је lex specialis у односу на Закон о раду, који прописује услове за преображај радног односа на одређено време у радни однос на неодређено време, имајући у виду да је одредбом члана 105. Закона о буџетском систему прописано да ако су одредбе других закона, односно прописа у супротности са овим Законом, примењују се одредбе овог Закона. С тим у вези, тужилац је био дужан да докаже да је тужени тражио и добио сагласност Комисије за давање сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава за пријем у радни однос на неодређено време у периоду када су се стекли услови за преображај његовог радног односа заснованог на одређено време у радни однос на неодређено време, а он ту чињеницу није доказао, нити је на тој чињеници заснован његов тужбени захтев. Како из утврђеног чињеничног стања не произлази постојање сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава у смислу одредбе члана 27.к Закона о буџетском сиситему, то, супротно закључку нижестепених судова, нема услова да радни однос тужиоца на одређено време по закону прерасте у радни однос на неодређено време.

Такође, решење о престанку радног односа је донето у складу са одредбом члана 175. тачка 1. Закона о раду којом одредбом је прописано да радни однос престаје истеком рока на који је заснован, а у вези одредбе члана 37. која прописује да се уговор о раду може закључити на одређено време ако је то потребно због замене привремено одсутног запосленог, до његовог повратка, што је у конкретном случају. Како није основан захтев за поништај решења о отказу Уговора о раду то тужилац нема право да се врати на рад, из разлога што је сходно члану 191. став 1. Закона о раду у питању захтев акцесорне природе који зависи од одлуке о главној ствари, односно од захтева за поништај предметног решења о отказу.

Следом наведеног, Врховни суд је на основу члана 416. став 1. ЗПП ставом првим изреке преиначио нижестепене одлуке и одбио тужбени захтев.

Према успеху туженог у спору, применом чл. 153, 154., 163. и 165. ЗПП, припада му право на накнаду трошкова за заступање од стране пуномоћника адвоката за састав ревизије у износу од 49.500,00 динара применом Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката важеће на дан предузимања тих парничних радњи. Туженом није признато право на увећање трошкова за 20% на име ПДВ-а, јер његов пуномоћник није пружио доказ – рачун о извршеним услугама, на основу којег је од туженог наплаћен износ овог трошка увећан за порез на додату вредност. Такође, туженом нису на терет тужиоца досуђени трошкови судских такси, јер према Закону о

судским таксама у споровима из радног односа запослени или бивши запослени плаћа таксу на поднеске и на одлуке само ако се захтев односи на новчано потраживање, што није у конкретном случају.

Из наведених разлога, применом члана 165. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић